

Είπεν αὐτά, καὶ πρὸς αὐτὸν πολλοὶ προσήλθαν τότε
 πρὸς πᾶσαν ἐπιχείρησιν ὀργάνως ἰδιαιτά,
 πρὸς δὲ καὶ Ἑβραίοις πωληταῖς παρτοῖαν μαστραπάδων,
 καὶ κόσμος ἐκ τραπέζιων, Φραγκοῦληδων, Παπάδων,
 καὶ καὶ ἄλλοι μὲ τὴν μέθοδον ζητούντες τοῦ παπᾶ
 καὶ πάρουν τὰ γραμμάτια τοῦ Στόλου τὰ λουτὰ.
 Ἄδός μας λαχεῖα, τοῦδισαν, γὰ τὰ πουλοῦμε πάντα
 πρὸς μόνον εἰκοσι λεπτὰ καὶ κἀποτι τριάνα.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀντάρας, τῆς βοῆς τῶν δλακῶν
 τῶν ἐξέπνων καὶ βλακῶν,
 ἔσκουε καὶ ὁ Φασουλῆς,
 τραπέζιτης κούρελῆς:

Ἐπάρματα, δῶσε μου καὶ ἔμένα γὰ τὰ δίνω μὲ δεικῶρα
 καὶ γὰ γίνῃ τὸ Λαχεῖο γὰ τῶν σκουιδιῶν τὰ κῆρα.

Ὁ δὲ Ρωμῆος ὁ ψευδικὸς
 πρὸς Θεοτόκην θυμβολικῶς.

Τρεῖς ἐνεμα, τρεῖς δῶδεμα, τρεῖς δεκαπέντε καὶ ἔξη,
 καὶ δουλεῖα, Προδουποργεῖ, ὅτὸ νόμμη μας θὰ τρέξη.

Βλαδιφιστὸν καὶ Πότρι-Ἀρθούρ, Ἰάπανεσ καὶ Ρῆουσι,
 ὁ φίλος ὁ Σιμποπουλοσ δουλειὰς θὰ μᾶς σναρῶση.

Τριάνα... μὴν ἀγοπορησ...
 σαράνα... σπεῖδ' ἐγκαίρωσ...
 ἀγρίωρε καὶ ὁ Φοδαρησ,
 καὶ αὐτὸς ὁ Πῆθ ὁ γέρωσ.

Πενήνα... κἀλε σμφοραῖσ,
 παρᾶτα τῆσ Δουμάτεσ...
 ἐξήνα... κῶσισεσ σοβαραῖσ,
 ποὺ τρεῖ ἀναθεμάτεσ.

Τσεφου, Σαχλῖν καὶ Σαχλῖν,
 ἀφρῶσον δίωι μὲ χολῖν.
 Μὲ συνεντεφέισ κατ' αὐτάσ καὶ λόγουσ ἀποστάσωμε...
 Κουρόν, Γραμαγῖτα...
 καὶ ἀπὸ τὰ νύχα πῶσωμε,
 Προδουποργεῖ, τὴν γᾶτα.

Τρεῖς ἐβδομήνα καὶ εἰκοσι... γὰ τὰσ σμβάσεισ δίωι
 σεριγγλῶσον σὰν θαβῶλοι.
 Ὀγδόνα... λέγε τὸ καιρό,
 πῆσαν φωτᾶ τὰ τῶσῶρα των...
 τρεῖς ἐνεήνα καὶ ἑνωτό,
 φουρητόνα ὅτὸ μπατζᾶνα των

Ἀγκόσα, Μοῦκδεν καὶ Χαρκμάν... σ'τὴν Μπόρσα πανικός,
 κ' ἡ στάσις σχολιάζεται τοῦ Στάη γενικῶς.
 Σκουληκωμωμμηγκόρτυπα... κρέζε' σ'τὴν καταγίδα,
 γιατί συλλαλητήριο μυρίζει με σανάδα.

Ὁ Θεοτικός ὁ Βροντῶν
 πρὸς τὸν Ρωμαιοὺς Ἀπαντῶν.

Τὰ πιστεὺς ποτὶ κ' αὐτὰ ;
 τρακόσα δώδεκα κ' ἔφρα,
 κ' ἔφρασα μὲ τὸ πρῶτο
 κώκκινος σὰν καρτότο.

Γιὰ δὲς καιρὸ πού' θιάλεξε νὰ βγάλη συνορρέλια
 τώρα πού' πήγα σ'τοὺς Κοροφούς καὶ ἔαπλωσα σ' ἀμπέλια,
 γιὰ δὲς καιρὸ πού' θιάλεξε νὰ βγάλη τὰ λαχεῖα
 τώρα πού' πιστεὺς νὰ βροῦ γαλήνη κ' ἡσυχία.

Χίλια ἀγκόσα... μ' ἔσασε, μὰ θὰ μοῦ τὸ πληρώσει,
 π'έστου νὰ κἀνη γρήγορα καὶ νὰ τὴν ἀκωρώσει.

Τριάντα τρία καὶ μισό,
 τί κάζο μοῦ σκαρόνει !...
 δέκα χιλιάδες... τὸ φισσό
 κ' εἰκῆο δὲν κρυώνει.

Ὁ Οὐνο, Νοτσοῦ, φερὶλ μαλέρ... πολλὸς καὶ μὸς μὲ τῆκει,
 πού' τσίλια δὲν ἐσοῦτωσα, μήτ' ἕνα κἀν ὁστῆου.
 Ἐνάμου... θὰ τὸν μῶ...
 βάλε σ'τὸ δρόμου μισό,
 δὲν θὰ τὸν λῶ πᾶ χροσό.

Σκουληκωμωμμηγκόρτυπα... μ' ἔκοψε μὲς σ'τὴ γλένια...
 μὲ τοῦτοισ τὸν Ἀνδρῆγο τὸν ἀθάλο μὸν βρεῖα.

Ἀγγελία τελευταία,
 ἀγῶνας ἀκρωφῆτα.

Ἐκείνος τὰς εἰδαίμονας ἡμέρας,
 ὅπου μὲ Στάλου μέλλοντος χιμαράς,
 ἐσάρωσαν τὰ σιπὴ τῶν Βουλιάρων,
 ἐγύρωσε κ' ὀκόντες ἄρον ἄρον.

Τότε συνεκινήθη κάθε λέθος
 κ' ἐκορύσιε σπανιθῆρας κάθε μᾶτι,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέκραξε τὸ πλῆθος·
 ἀκωρώσε τὴν γρήγορα, Κορφιπῆ.

Κ' εἰκῆος, ἀκουμῶντας σ'τὸν Ρωμῶνο,
 τὸ θέλημά σας, εἰπε, γεννηθῆτω,
 τὴν σύμβασι γαμὰ τί νὰ τὴν κάνω ;
 κ' ἐφράνασαν· εὐθὺς ἀκωρώθη.

Σὰν ἀλήθως ἐπιότης καὶ σὰν ἦρος
 πάρεσις τῆς ἀριότητις τὸ κῆρος,
 λάβε τὴν, ἀν τὸν νόμον ἐκίμας,
 καὶ σῆσις τὴν μὲ δίκαιον ὄνυμόν,
 τὸ κῆμα τῆς ἄς πῆσι κ' ἔφ' ἡμᾶς
 κ' ἔφ' ἄπασαν τὴν γενεὰν ἡμῶν.

Ὁ Φαδούλης τὸ τέρας
 ἔδην ἄνδρα τῆς ἡμίτας.

Σιμόπουλε, τὴν σύμβασι βάλτην μὲς σ'τὸ μαστέλο
 καὶ κάνε τὴν μὰ πιαφρά, κ' ἐγὼ τὸ ρόδι στέλλω.
 Ἀκωρώσε τὴν ἀθωρεῖ γιατί δὲν ἔχει κῆρος,
 πρῶτος τὸ διεσάπλεον ὁ τῆς ε' Ἐστίας Κῆρος.

Ἐλα δικαιολογήσου, κ' ἴλους τοὺς ἀπίστους πῆθε,
 μὰ κ' ἐμέ, πού' μπρὸς σου χάσο...
 σὸ βαθεῖας σοφίας πῆθε,
 πῶς νὰ κἀνης τέτοιο φράσο ;

Δὲν πειράζει, δὲν πειράζει, κ' ἂν πατήσωμε τὸν νόμο,
 φθάνει μοναχὰ νὰ πάη τοῦτο τὸ Λαχεῖο δρόμο.
 Τὸ Λαχεῖο, τὸ Λαχεῖο, κ' ἄς κερμᾶσωμε θηλεῖα
 σ' ἔσους λένε μὲ λαχεῖα πῶς δὲν γίνεται δουλεῖα.

Ἀεῖτε ψάλομεν ἐπαίνους τῆς κακῆς ψυχρῆς των φλόσας,
 καὶ τὸ κῆτος τῆς Ἀλάσας
 μοναχὰ μὲ τὰ Λαχεῖα θὰ γενῆ βιάσωμο...
 ἄκωρος ἢ σύμβασις σου, κῆμα σ'τὸ χαρῆσωμο.

Δωρεὰν ἐμισῶσαν σε, κύρ Ἀνάγυρε, καὶ φίλοι
 κ' ἤλθαν κ' ἐψησαν τὸ ψάρι σ'τὰ φλογίζοντά σου χεῖλη,
 πλὴν πολύμητι; καὶ ὄλα σὰν τὸν παῖδα τοῦ Λαῆστου
 μὲ τοὺς λόγους ἐμειδίας καθεὸς μᾶς δημηγέστου.

Ὅλοι σ' ἔσασαν νὰ χάσῃς καὶ Παρασκευὴν καὶ Τρίτην,
 μὰ καλὰ νὰ τὰ παθῶναις καὶ ν' ἀκούῃς συναυλίας,
 ἐπειδὴ μὲ σκόλους ἄλλους καὶ τὸν Γκοῦλ τὸν μακαρίτην
 μοῦ τὸν πέρασε πρὸ χρόνον γιὰ σκυλὶ πολιτελείας.

Ὁ οὐδὲς, Ρωμῆοι μοι σὺγγροσι καὶ φίλοι συμπολιταί,
 λαχεῖα ν' ἀγοράζετε καὶ νὰ μεταπώλητε.

Καλὴ βεβαίονα κ' ἡ Πατρίς, πολὺ καλὸς κ' ὁ Σκόλος,
 ἐν τοῦτοις σήμερα πολλοὶ σοὺ λέγουσι ἀουσιόλους,
 πῶς πρέπει μ' ἐνθουσιασμοὺς νὰ μὴν παρακορώνῃς,
 μὰ τὴν πατρίδα βοηθῶν καὶ σὺ νὰ σαβουρώνῃς
 καὶ κᾶτι οὐ σὰν φρόνιμος νὰ βάζῃς κατὰ μέρος...
 τοιομοιτρόπος πάντοτε κ' ὁ τῆς πατρίδος ἔρος
 διατρεῖται φλογερὸς σὰν σπῖθα μὲ σ'τὴν σῆκτι
 κ' ὁρμᾶ σὰν ἕνας χεῖμαρρος, ὅπου δὲν βροῖοκει φράκτι.

Τοιαῦτα σήμερα κ' ἐγὼ οὐδὲς λέγω νέτα σέκτα,
 π'έρασ' εἰκῆος ὁ καιρὸς, πού' πρόγραμε κοουρέτα,
 κ' ἔδηνφολάκων κούκνια φροσῶσαι με κούρετα.

Χωρὶς μικρὰν ὠφέλειαν μήτ' ἐνθουσιασμοῦ,
 μῆτε γενναῖον φρόνημα, καὶ φτῶσι σ' δια μῆσα,
 σήμερα πρέπει, τίς ἔχεις μου, κ' ὁ πατριωτισμοῦ
 νὰ γίνετ' ἐπιχρησῆς, λαχεῖο καὶ προμῶσα.

